

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. P. Č, Ph.D., ve věci

žalobce: P. Z., narozen „X“,
bytem „X“,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 9. 2020, č. j. RN-„X“-VK, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 29. 9. 2020, č. j. RN-„X“-VK, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 7. 2020, č. j. R-„X“, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), jelikož nezískal potřebnou dobu pojištění pro nárok na invalidní důchod.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že podal na žalovanou v pořadí již druhou žalobu, jelikož se žalobce domnívá, že žalovaná v době od 19. 6. 2020 do 14. 9. 2020 úmyslně a opakovaně manipulovala se zdravotními posudky a došlo ke zbytečnému prodlužování. Žalobce zdůraznil, že nikdo neřešil jeho podání ohledně toho, že mu lékaři zjistili jeho zdravotní problémy až po téměř dvaceti sedmi letech. Nádor, který musel být okamžitě odstraněn, zjistili lékaři až v roce 2015, z toho důvodu nemohl splňovat podmínky již dříve. Žalobce se tázal, jak je možné, aby byly v jeho lékařských zprávách nesrovnalosti, které dle jeho názoru plynuly od žalované, což mu potvrdil i Krajský soud v Ústí nad Labem. Žalobce žádal o přezkoumání, proč nemohl splňovat podmínky pro přiznání invalidního důchodu dříve. Žalobce byl toho názoru, že mu byly zjištěny zdravotní problémy až po letech.
3. Ve druhém podání ze dne 16. 10. 2020 žalobce zrekapituloval dosavadní průběh řízení a doložil „písemné vyjádření“ ze dne 20. 6. 2020 ke sp. zn. 75 Ad 19/2018, kde popsal jeho zdravotní potíže. A v podání nazvaném „písemná obhajoba“ uvedl, že se již nebude vyjadřovat k jeho obhajobě, jelikož se již dostatečně vyjádřil u Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 22. 6. 2020.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě zrekapitulovala dosavadní průběh řízení a podmínky nároku na invalidní důchod. Žalovaná uvedla, že ačkoliv je žalobce invalidní, tak nezískal potřebnou dobu pojištění pro vznik nároku na přiznání a výplatu invalidního důchodu, jelikož obě podmínky musí být splněny současně. Žalovaná si stojí za svým rozhodnutím, když žádost zamítla z důvodu nezískání potřebné doby pojištění. V předchozím řízení bylo posudkem posudkového lékaře vyhotoveného pro námitkové řízení i následně posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí shodně určeno datum invalidity, a to od 15. 6. 2012 a nikoliv dříve před tímto datem, proto nelze správně žalobě vyhovět. Žalovaná je toho názoru, že byl skutkový stav řádně, objektivně a dostatečně zjištěn. Žalovaná zdůraznila, že důvodem uznání invalidity není vlastní vyhodnocení zdravotních potíží, zdravotního stavu a vlastní určení procentuální míry poklesu pracovní schopnosti, nýbrž posudková rozvaha, která vychází výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu posudkovými lékaři dle platné vyhlášky o invaliditě. Jedině posudkový lékař se specializací posudkového lékařství je ze zákona oprávněn posuzovat zdravotní stav a invaliditu. Žalovaná se domnívala, že vypracovaný posudek je úplný, správný a přesvědčivý a zdravotní stav žalobce byl zjištěn dostatečně a objektivně. Vzhledem k tomu, že žalobce nedoložil žádné lékařské nálezy, které by prokazovaly závažnost jeho zdravotních obtíží z dřívější doby, pro které by bylo možné posudkově zhodnotit a uznat dřívější vznik invalidity, nemohla Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ani posudkový lékař požadavku vyhovět. Napadené rozhodnutí bylo vydáno zcela v souladu s posudkovým závěrem posudkových lékařů, jimiž byl shledán invalidní od 15. 6. 2012. Žalovaná sdělila, že pokud se žalobce domnívá, že byl roky nedostatečně léčen, jeho zdravotní stav mu neumožňoval pracovat, a tudíž nemohl odpracovat potřebné roky pro nárok na invalidní důchod, nejsou to důvody k prominutí nesplnění zákonných podmínek pro vznik nároku na důchodovou dávku. Závěrem žalovaná navrhl zamítnout žalobu jako nedůvodnou.

Replika žalobce

5. Na vyjádření žalované reagoval žalobce replikou. Ve vyjádření č. 2 ze dne 23. 11. 2020 uvedl, že je nepochopitelné, že neexistuje žádný záznam o jeho prodělané operaci, když mu bylo zhruba 27 let a poukázal na stát, že zakázal vydávat pacientům lékařskou dokumentaci, aby neměli důkazy o jejich zdravotním stavu, v případě poškození jejich zdraví.
6. V dodatku k písemné obhajobě ze dne 23. 11. 2020 uvedl, že se domnívá, že nemocnice v Ústí nad Labem ztratila nebo odstranila jeho zdravotní dokumentaci ohledně prodělané operace pod narkózou. Žalobce dodal, že Krajskému soudu v Ústí nad Labem poslal doznání, že prodělal operaci, které podepsal i dřívější mistr u Českých drah, avšak bez razítka. Žalobce nesouhlasil s žalobkyní a zdůraznil, že důvod proč nesplňuje podmínky pro přiznání invalidního důchodu, si žalobce nezavinil sám. Dále se žalobce pozastavil nad tím, že neexistuje žádná výjimka, kdy by měl nárok na invalidní důchod či nějaké odškodnění. Závěrem žalobce poukázal na zdravotní problémy, které trvají od jeho 27 let.

Posouzení věci soudem

7. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť žalobce a žalovaná se po řádném poučení, že mohou vyslovit souhlas s rozhodnutím ve věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřili.
8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že Česká správa sociálního zabezpečení vydala rozhodnutí ze dne 15. 7. 2020, č. j. R-„X“, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod. Žalobce byl na základě posudku ze dne 21. 11. 2018 ve spojení s doplněním posudku ze dne 26. 2. 2020 uznán invalidní ode dne 15. 6. 2012, avšak nesplnil dobu pojištění.
11. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, o kterých rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím. Žalovaná si jako podklad svého rozhodnutí vyžádala přezkoumání posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice, jež bylo zaměřeno na stanovení data vzniku invalidity žalobce. Z posudku o invaliditě vypracované lékařkou MUDr. E. V. dne 14. 9. 2020 vyplynulo, že v posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice bylo správné datum vzniku invalidity žalobce dne 15. 6. 2012.

12. Podle § 38 zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.
13. Podle § 40 odst. 1 písm. f) zákona o důchodovém pojištění potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků.
14. Podle § 40 odst. 2 věta první a druhá zákona o důchodovém pojištění potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity.
15. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků.
16. Soud konstatuje, že pro splnění potřebné doby pojištění by žalobce buď musel splňovat dobu pojištění 5 let v posledních 10 letech před vznikem invalidity, nebo dobu pojištění 10 let v posledních 20 letech před vznikem invalidity (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 8. 2015, č.j. 3 Ads 56/2014-31, www.nssoud.cz).
17. V dané věci nebylo sporné, že je žalobce invalidní a v jakém stupni, avšak sporná byla potřebná délka doby pojištění pro nárok na invalidní důchod, kterou nemohl žalobce získat z důvodu vážných zdravotních problémů.
18. Po zhodnocení výše predestřených důkazů soud konstatuje, že žalobci vznikla invalidita dne 15. 6. 2012, avšak nesplnil potřebnou dobu pojištění. Jelikož by žalobce musel mít v rozhodném desetiletém období před vznikem invalidity 5 let pojištění (tj. od 15. 6. 2002 do 14. 6. 2012), ale žalobce v tomto období získal pouze 1 rok a 354 dnů pojištění, jak vyplývá z osobního listu důchodového pojištění nebo v rozhodném dvacetiletém období před vznikem invalidity by musel mít žalobce 10 let pojištění (tj. od 15. 6. 1992 do 14. 6. 2012), avšak žalobce získal pouze 3 roky a 318 dnů pojištění, jak vyplývá z osobního listu důchodového pojištění.
19. K námitkám ohledně zmanipulované zdravotní dokumentace a pozdě zjištěného onemocnění soud uvádí, že posudkoví lékaři vydávají lékařský posudek po studiu a zhodnocení zdravotního stavu, na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů, které je žadatel povinen předložit již při žádosti o invalidní důchod. Zákon nestanoví okruh podkladů, z nichž posudkoví lékaři vycházejí, stanoví pouze jeden povinný podklad a tím je nález ošetřujícího lékaře. Posudkoví lékaři nejsou povinni dohledávat zdravotní dokumentaci. Na základě doložené zdravotní dokumentace po studiu a zhodnocení zdravotního stavu byla invalidita určena od 15. 6. 2012. Soud považuje tuto námitku za nedůvodnou.
20. Soud tedy námitkám žalobce nemohl přisvědčit, neboť žalobce nesplnil podmínku potřebné doby pojištění dle § 38 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná tedy rozhodla správně, když žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona o důchodovém pojištění zamítla.
21. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, neboť neshledal, že by žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, a tedy v rozporu se zákonem o důchodovém Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

pojištění či správním řádem nebo, trpělo jinými nedostatky, jak namítal žalobce, a proto žalobu výrokem I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

22. Současně soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřisluší.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 11. května 2022

JUDr. P. Č., Ph.D. v.r.
samosoudce